

שער הנגב - ערב שבת, ט' בסיוון תשע"ז, 2 ביוני 2017

שלום לחברות ולחברים,

ביכורי ילדות

במסיבת חג השבועות שהתקיימה בבית הספר היסודי סיפרה ענת, מנהלת בית הספר, במה מילאו הילדים שלנו את הטנא שלהם, כפי שהם כתבו בעצמם: "למדתי לקרוא ספר שלם", "לכתוב בכתב של גדולים", "למדתי שירים באנגלית", "למדתי לשתף פעולה עם חברים", "למדתי להתמודד ולהתגבר על כאב", "למדתי להמציא סיפורים", "לצייר יפה", "לכתוב מספרים עד 100", "הכרתי חברים חדשים", "למדתי שאני מצליח בבית הספר בהרבה דברים".

דופקים חשבון

בתחילת השבוע ארחנו בתיכון, במשך בוקר שלם וחוויתי, את ד"ר בני פישר, ראש המינהל לחינוך התיישבותי במשרד החינוך ואנשיו. בטרם הגיעו התלמידים, בני העביר למורים שלנו שיעור מתוך המקורות. בהמשך, הוא שמע קבוצת מורים שפעילים בשלל יוזמות חינוכיות, ביקרנו ב"גן הגדול" בו מתקיימות פעולות חינוכיות בסביבה פתוחה, חקלאית. המולה מחוץ לחדר המפגש הבהירה לנו שעשרים תלמידות ותלמידים, בעיקר תלמידות אגב, מתעקשות להיכנס ולספר לנו על שיטת הלימוד המיוחדת שמירב רוזן ודורית וייץ מובילות בתחום המתמטיקה, רמת 4-5 יחידות: עשרות תלמידים נבחרים על ידי חבריהם לשמש כראשי קבוצות למידה עצמאית בכיתות ט' עד יב'; הלומדים לוקחים אחריות עצומה על הלימוד שלהם ומה שמרתק ונוגע ללב – על הלמידה של החברים שלהם; מבחנים מתקיימים ללא שמירה, שיעורי בית נקבעים על ידי ראשי הקבוצות. ראינו ילדים שרצו שנדע שבשער הנגב - שבשעה שהם לומדים מתמטיקה - הם בעצם רוכשים חברים ואחראים לחברים. הם מסבירים לנו בעיניים בורקות שככה לומדים יותר טוב אבל יותר חשוב מזה - כך נכון לחיות, בחברה שלוקחת אחריות על החברים שלה.

עברנו גם את זה

עוד לא התאוששנו מהחוויה החינוכית – חברתית והנה ניחתת עלינו בשורת איוב (לא בחירת קרא לשר התקשורת) - הודעה ממשרד החינוך כי עקב עליית שער הנגב בדירוג הסוציו-אקונומי, נחתך תקציב החטיבה העליונה בתיכון ב...3.5 מליון ₪. למודי נסיון אנחנו אבל אווילות כל כך מופרכת לא חווינו: בית הספר שלנו מחנך רבים רבים, שחיים ברשויות מקומיות שדרוגם נמוך יותר; האתגר החינוכי בבית ספר הטרוגני כשלנו הינו עצום; הנימוק הביטחוני, שהציב אותנו מלכתחילה בצד מקבלי התיקצוב המיוחד – לא השתנה, כידוע. שתי בשורות טובות: האחת, מייד עם קבלת הדרישה שלנו, שמואל אבואב, מנכ"ל משרד החינוך החוזר, פעל נמרצות. השנייה, ככל הנראה, המשרד ימצא דרך לשנות נהלים פנימיים כך, שהטרגי-קומדיה הזו לא תתקיים. ותשקוט הארץ... כמה ימים לפחות.

חג מהסרטים

השנה התחזק הדיבור על "חג הביכורים, החג של הקיבוצים והמושבים". ככל שהדברים ייבחנו אצלנו, יש בכך ממש. כל הישובים שומרים על מסורת הטקסים, בדשא או בשדה. ראו שני קליפים: "כאן", תאגיד השידור הציבורי עשה [פרומו לחג בקבוץ מפלסים](#). ובגבים הלכו בגדול, כמדי שנה אלא שהפעם יש לנו על כך עדות מצולמת היטב: [שבועות בחג השבעים לקבוץ גבים](#).

כל אחת מנצחת

בשבת שעברה התקיימה בהרצליה התחרות המסורתית לטריאתלון נשים ע"ש הספורטאית תמר דבוסקין. אבא של תמר, דני, היה בשנות התשעים יו"ר כלכלי במפלסים; הוא וסוזי זוגתו, ספורטאים בעצמם, יזמו והפיקו את התחרות מעצימת הנשים. לפני חודש נפטרה סוזי, כך ש 65 המשתתפות מ"הקבוצה האתגרית" שלנו שחו, רכבו, רצו וגם זכו במקומות מכובדים – לצידן של אלף נשים ונערות נוספות - לזכרן של הבת ושל האם. יוסף למדן, ראש הקבוצה, אמר להן ערב התחרות: "(..) התחלנו בזכות סוזי דבוסקין ז"ל את הצעד הראשון שלנו אל תוך עולם הטריאתלון בפרט והספורט בכלל, עם האהבה הגדולה והחיבוק המעצים שלה ועם הגב האדיר של דני, שנמצא שם כדי לתת את כל מה שצריך להצלחת האירוע. ועכשיו, כל אחת מכן מנצחת. (..) "

מנהג יפה הנהיגה סוזי - בתחילת כל תחרות, היא היתה מבקשת מהבנות שמשתתפות לראשונה בתחרות הקשה - לעמוד ולקבל את מחיאות הכפיים והעידוד של הוותיקות יותר. כך עשו גם השנה, בלעדיה.

הצלחת (של) ארז

ההתכנסות הגדולה ערב החג בשער הנגב היתה בשדה המרוחק כמה מאות מטרים מהגבול, ליד בית חנון. השתתפו באירוע המרשים אלף, אולי יותר, מאנשי ארז, אור הנר וכרמיה - השותפים ל"אורן", ענף גידולי השדה האחוד. אורח הכבוד היה ח"כ עמיר פרץ, חברנו משדרות.

זו היתה הזדמנות מצויינת לפרגן למשתתפות הגמר של טורניר הכדורגל של שער הנגב: "נסטור אור הנר" ו"מ.כ ארז". בעמוד הפייסבוק המצויין של הטורניר, רון טוביה הגדיר כך את האירוע, שהתקיים בשבת שעברה: "הדרבי הגדול של גד"ש אורן וכביש 34 בין הסינדלרה, מאור הנר, לבין ארז, אשר ביקשה להוסיף עוד צלחת לארון הגביעים העמוס." החבר'ה מארז ניצחו במשחק הגמר ולכן הם שהניפו את צלחת האליפות של שער הנגב מול הקהל הביתי, הלבוש בבגדי לבן וקלוע זרים על ראשי הילדים והנערות.

חוקרים אותנו

המכון למחקרי בטחון לאומי קיים אתמול יום עיון בנושא "בין טראומה לחוסן חברתי". לצד חוקרים וממלאי תפקיד במערכות הביטחון הישראליים, השתתפו בכנס מומחים מחו"ל מתחומי הפסיכיאטריה, הסוציולוגיה והביטחון. ראשות מרכזי החוסן שלנו לקחו חלק וקצרו שבחים מהחוקרים שחזרו וציינו את סיפור העוטף כהצלחה ישראלית, שמבטאת יכולת עמידה מרשימה של קהילות אזרחיות אל מול תנאים ביטחוניים מאתגרים, לאורך זמן.

בדברי למתכנסים ציינתי את הנקודות הבאות: מנהיגות אזרחית תחת איום מתמשך ראוי שתהיה מצויידת בדפוסי חשיבה ויכולות פעולות מרובים, בו זמנית. חלק מהחוסן נוצר על ידי הקטנת ההפרעה לשיגרה שיוצר אירוע חריג. ניצול הארועים הקשים עבור צמיחה. שמירת האיזון הראוי בין אחריות הפרט והמשפחה לבין אחריות הקהילה והרשות המקומית.

שבועות ברמאדן

שדה החג של ברור חיל, שימש תפאורה לסרטון שהפיקו חברים של חברים בכפר היוצרים בברור חיל: ג'ימבו ג"י ולהקת ספא עם ["עזבנו את תל אביב עברנו לעוטף עזה"](#), כשגילי בית הלחמי "שרה" בשפת הסימנים.

נסיים בברכת סלים אל קרנאווי, מנהל היחידה לנוער וצעירים בעיריית רהט, שקרא מעל

במת החג, באותו אתר, בברור חיל:

"השמש זורחת וליבי מסתובב בענן,

בדואי מסורתי, בחג שבועות שמח.

רשום בספרי שמיים - בתורה ובקוראן:
שמחת האחר לעולם אל תקפח.
בני קרנאווי, עזיז אביכם הלך מזמן
אבל אמונת דרכו רשומה לכם על המצח;
נמשיך ביחד ולא נסתכל על הזמן,
עם הרבה חום ואהבה מבלי להתנגח.
היום בברור-חיל כל העולם נמצא כאן,
שבועות ברמדאן ונשמתנו ביחד לנצח.
צום קל לכל הצמים את חודש רמדאן
ולברור חייל חג שבועות שמח שמח"

שבת שלום, אלון